

foreliggende Lovforslag. Vort Standpunkt er, at selv om vi i dette Øjeblik ikke nærer nogen Betænkkelighed ved at give denne Myndighed til den nuværende Landbrugsminister, ved vi jo ikke, hvad Fremtiden vil bringe, og man kan jo tænke sig at faa en Minister, som har andre Anskuelser om, hvad Almenvellet vil kræve, end den nuværende. Den ærede Ordfører for Flertallet saa en fuldstændig Betyggelse i, at Amdsraad og Sogneraad havde udtalt sig derom; den Betyggelse ser vi ikke. Det vedrører nemlig i Virkeligheden slet ikke den Side af Sagen, men kan kun vedrøre, om Foranstaltningen kan siges at være praktisk, rimelig og heldig i det hele taget, men det kan ikke afgøre, hvorvidt Almenvellet kræver den eller ikke, og vi nærer, som sagt, Betænkkeligheder ved at vedtage noget, som rokker ved Ejendomsretten.

Vi befinder os i en Udviklingsperiode, hvor man allerede kan sige, at Ejendomsbegrebet er blevet noget svækket; vi frygter for, at Fremtiden vil svække det end yderligere, og vi ønsker ikke at bidrage til, at der paa nogen Maade bliver rokket ved dette Begreb. Og jeg tror, at hvis man gik med til at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, som er foreslaaet, vilde man begaa i hvert Fald en Uforsigtighed. Dette har vi ikke ønsket at gaa med til. Vi indrømmer, at de Ændringsforslag, der er stillede, i en væsentlig Grad forbedrer Lovforslaget. Vi indrømmer, at det er rigtigt, at Sogneraadene stilles frit lige overfor Afgørelsen af, om de vil indkassere disse Penge, eller de ikke vil, og vi indrømmer, at det, at der er en Tidsbegrænsning, ogsaa er noget værd. Men ikke desto mindre har vi ikke kunnet overvinde vore principielle Betænkkeligheder, og jeg maa derfor tilraade mine Meningsfæller at stemme imod det foreliggende Forslag. Jeg skal til Slutning kun tilføje, at i Tilfælde af, at disse Ændringsforslag skulde blive vedtaget, har Mindretallet bestemte Ændringsforslag for Øje, som man eventuelt vil stille til tredie Behandling.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Maa jeg udtale min Tak til Udvalgets Flertal for den Indstilling, der foreligger her for det høje Ting. Efter at jeg har accepteret Folketingets Affattelse af § 3, maa jeg naturligvis meget ønske, at Lovforslaget blev ført igennem i dette høje Ting i samme Skikkelse. Men naar det ikke kan lade sig gøre — og jeg har jo et levende Indtryk af, at det ikke kan lade sig gøre —, er dermed ogsaa givet, at min

Modstand imod Ændringen af § 3, der gaar ud paa at føre Paragraffen tilbage til den Affattelse, jeg oprindeligt selv havde givet den, er ret ringe. Jeg tager derfor imod Flertallets Ændringsforslag til § 3 og haaber, at det maa lykkes, efter at Sagen er ført igennem i dette høje Ting, ogsaa at faa Lovforslaget vedtaget i det andet høje Ting i denne Form.

Med Hensyn til Bestemmelsen om at sætte en bestemt Tidsfrist af 5 Aar, for hvilken Bevilling kan gives og ikke kan gentages uden ved Lov, altsaa ved særlig Lov, skal jeg sige, at ogsaa dette Ændringsforslag kan jeg tage imod. Det stemmer med, hvad Mergelselskaberne selv har angivet som nødvendigt, og allerede af den Grund kan jeg ikke nære nogen Betænkkelighed derved. Skal Tidsfristen overskrides — det er altsaa det ærede Flertals Mening —, er der Nødvendighed for at overskride de 5 Aar, nuvel, saa maa man i disse enkelte Tilfælde komme til Rigsdagen, saa er man ude over det normale, og saa kalder man paa Rigsdagen.

Saa er der Spørgsmaalet om Kommunalbestyrelsernes Stilling i Henseende til at kunne betinge sig Vederlag for den Ulejlighed og de Udgifter, den frivillige Opkrævning kan medføre. Jeg skal dertil sige, at jeg kan ganske slutte mig til Udtalelsen i Betænkningen, at det bør ikke være udelukket. Det vilde heller ikke være udelukket, selv om det ikke var omtalt i Betænkningen; naar det er en frivillig Sag, er det givet, at Kommunalraadene kan stille de Betingelser, de finder det forsvarligt at stille, for at paatage sig den frivillige Forpligtelse. Men nu er det udtrykkeligt nævnt, og saa kan man sige, at der er givet en Anvisning paa netop at tage det Forhold med ind under Overvejelserne, om man bør gøre det helt gratis, eller man bør søge Dækning hos Mergelselskabet for de Udgifter og den Ulejlighed, det kan volde at opkræve disse Penge. Men i øvrigt antager jeg ikke, at der i mange Tilfælde bliver Tale om Vederlag, idet Kommunalbestyrelserne er lige saa interesserede som selve den Befolkning, hvoraf de udgaar, og som rejser den Sag, der kan medføre denne frivilligt paatagne Pligt for Kommunen. Jeg kan altsaa tage imod de stillede Ændringsforslag.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), der førte Ordet for Mindretallet, var saa elskværdig at gentage en Ytring, der faldt allerede ved første Behandling,